

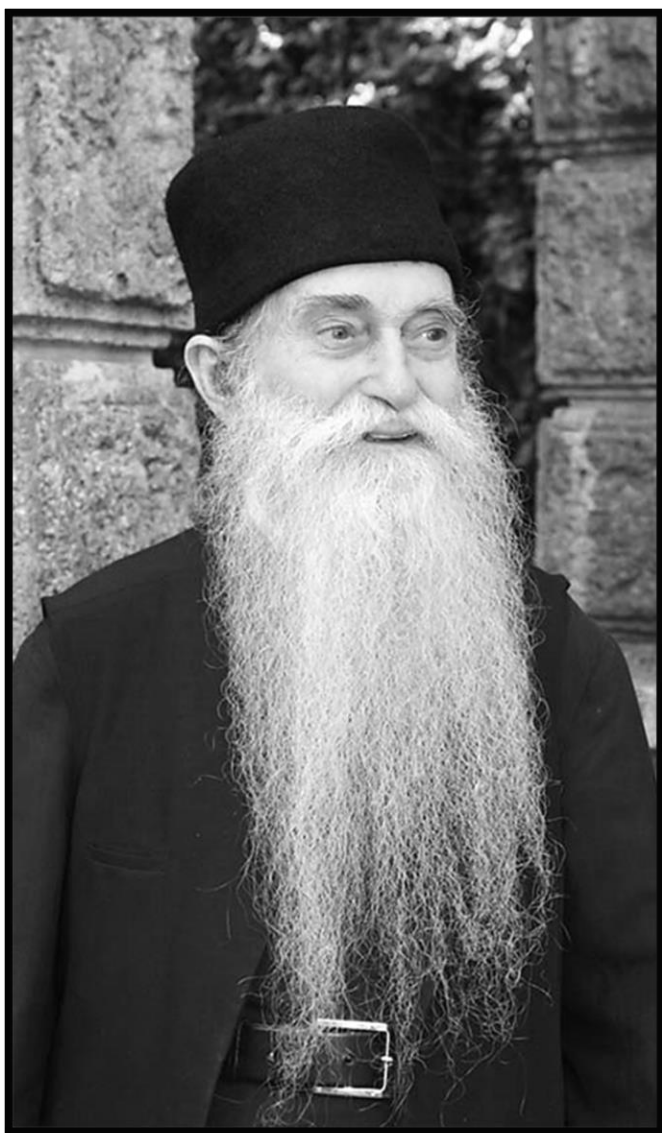
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

*„Vei reuși să te bucuri pururea dacă vei privi neconținut la Dumnezeu,
iar nădejdea răsplătirii va ușura necazurile vieții.”*

– Sfântul Vasile cel Mare

Nr. 414 / 14 noiembrie 2021

PĂRINTELE
ARSENIE PAPACIOC

1914 – 2011

SĂ FIȚI VESELI!

– *Cum să luptăm împotriva
duhului tristeții?*

– Să fiți veseli. Dragă, eu știu ce vă spun, cu toată siguranța: oricare ar fi motivul unei întristări sau al unei mâhniri, este numai de la draci! N-avem motive. Dacă îți creează starea aceasta de agitație, de tristețe, își face cuib satana și-și clocește ouăle; nu mai poți iubi, nu mai poți vedea cu perspicacitate nițel în viitor, cu rațiunea pe care ți-a dat-o Dumnezeu, nu mai poți, pentru că tu ești trist. Adică nu ești în stare de nimic – o stare drăcească foarte greu de suportat. Când sunteți triști, gândiți-vă la lucrul acesta: “Stai, că este ceva drac aici!” Și nu acceptați.

– *Ce să facem să scăpăm de
împietrirea inimii?*

– Astea sunt lucruri care nu depind de un ajutor din afară. Astea depind de tine. Eu v-am dat o

soluție. Nu să vă mângâiați cu faptul că le auziți. V-am dat un sfat: să fiți veseli.

Cum să fiu vesel – poate să spună cineva – când nu pot să fiu? Dacă ești vesel, inima se desface și ea, este receptivă. Pentru că inima este adâncul cel mai adânc, cel mai profund dintre toate organele noastre pe care le avem. Inima este făcută de Dumnezeu ca să poată sta și El în ea, nu este ca orice organ. Inima asta, pe care o avem noi și bate și punem mâna pe ea, este un simbol al inimii. Inima este dincolo de ea. Are o profunzime dincolo de conștiință. Poartă în adâncul și în profunzimea ei acel punct extraordinar, pe care l-a făcut Dumnezeu chip și asemănare, acolo unde spune Mântuitorul: vom veni cu Tatăl și locaș la El ne vom face. Asta este chipul și asemănarea, nu picioarele și ochii și urechile. Mintea este un subordonat al inimii.

– *La inima asta cum ajungem?*

– Este foarte ușor. Bagă-ți mintea acolo și zi: “Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul!”. Deci, dacă ai o stare de veselie, de descongestionare, de dispoziție, inima se desface și ea. Ce înseamnă asta: “Eu sunt amărât”? Cum ești amărât, când Hristos a înviat, când suntem înțelegători în ceea ce privește crucea pe care trebuie să o ducem și noi. Un om care crede în

Hristos este vesel, e plin de nădejde, că Hristos nu-l lasă cu niciun chip. Și această stare continuă de veselie pe unde trăiești, este și o stare de rugăciune și o trăire creștină și de inimă prezentă la Dumnezeu. Pentru că asta este secretul: să ai inima prezentă. Pentru că Dumnezeu nu are nevoie de cunoștințele tale, știe ce vrei. Are nevoie de cererea ta, de atenția ta. Vezi, niște părinți, mama și tata, când văd pe copilul lor că-și pune toată nădejdea în ei, mor de dragul lui și nu știu ce să-i mai dea.

Există la Psalmul 130: “*Doamne, n-am umblat la cele înalte, nici la cele mai minunate decât mine*”, dar sunt ca un copil înțărcat, care se uită cu jind la sânul maicii sale. Pentru că-i înțărcat și nu mai vine laptele, care e un aliment complet, adică harul lui Dumnezeu. Eu asta fac: să curgă harul lui Dumnezeu, dar să fiu cu gura căscată.

Nu permiteți gândurilor rele să vă cuprindă. Dacă vin, goniți-le cu rugăciunea, fără meditații prea multe la rugăciune. Unul împingea în ușă și dracul împingea și el pe partea cealaltă să între la el. Iar asta zicea: “Doamne, miluiește!”, cu jumătate de gură, superficial. În sfârșit, dracul deschidea mai mult ușa să între la el. Dacă a văzut că intră dracul, a suspinat din adânc: “Doamne, nu mă lăsa!”, și îndată a dispărut dracul. Și plângea. Și a apărut Mântuitorul: “Doamne, de ce

nu m-ai ajutat?” “Când m-ai chemat cu adevărat, te-am ajutat!”.

Melcul merge încet, dar merge cu casă cu tot. Te rogi încet, te rogi tainic, dar roagă-te din inimă, că altfel este numai spoială, nu rugăciune.

– ***Dacă slăbește credința ce putem face?***

– Dacă ești într-o stare de recrudescență interioară, sigur că slăbește credința. Să nu slăbească! Chiar și la sfinți se constată o viață de oscilație, o ridicare și o coborâre. Pentru că te mai părăsește harul, ca să nu te mândrești, să nu spui: “Ia uite eu unde am ajuns!”. Te mai părăsește harul ca să te smerești. Dar nu trebuie să-ți pierzi credința. Tu trebuie să fii mereu prezent. Că nu rezolvi atât de mult prin rugăciunea pe care o faci, ci prin harul lui Dumnezeu, că tu vrei cu orice chip ajutorul lui Dumnezeu. Pentru că imediat vine satana să-ți folosească mintea; nu trebuie să vă speriați, el nu se astâmpără. Dumnezeu știe ce vrei tu, nu te speria deloc, tu continuă rugăciunea. Dacă ziceți: “Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul”, îl sperie pe dracul. Pentru că este puterea numelui pe care nu o poate suporta satana. Vezi? E lipsă de o trăire interioară și adevărată, nu rațională. Ar trebui să înțelegeți singuri lucrurile acestea!

Încercați, nu vă lăsați deloc! La măsura voastră. Mulțumiți-vă cu daruri mici, nu cereți daruri mari; este o greșeală! Un dar pe care îl ai nu e mic, este tocmai ce-ți trebuie ție! Dar omul, în nesăbuita lui mândrie și dorință, vrea tot cerul într-o clipă! Nu! Tot cerul este al tău, dacă ești prezent și smerit! Nu se poate fără smerenie nimic. Să știți!

Sursa: ortodoxia.me

SFÂNTUL IOAN DE KRONSTADT

ȚINE-TE TARE, CU GÂNDUL LA DUMNEZEU!

Dacă atunci când te rogi inima îți este cuprinsă de descurajare și tristețe, să știi că aceasta vine de la diavolul, care, văzându-te că te rogi, încearcă cu orice chip să te facă să te poticnești. Ține-te tare, bărbătește, cu gândul la Dumnezeu, îndepărtează de la tine aceste stări ucigătoare. Ia seama: când diavolul nu reușește să te facă hulitor de Dumnezeu cu mintea, caută de cele mai multe ori să te facă hulitor cu inima. Cum adică poate fi hulit Atotputernicul Dumnezeu cu inima? Prin îndoială, necredință, descurajare, făcându-te să nu rabzi pedepsele pe care ți le trimite, să cârtești. Toate acestea sunt patimi. Făcându-te neîncrezător în

dreptatea și bunătatea lui Dumnezeu, vrăjmașul te face să hulești dreptatea, bunătatea și atotputernicia Lui. Prin descurajare, hulești mai cu seamă bunătatea lui Dumnezeu. Prin dezlănțuirea patimilor sale, omul hulește pronia dumnezeiască atotbună și adevărul dumnezeiesc.

Sursa: **Sfântul Ioan de Kronstadt**, *Viața mea în Hristos*, Editura Sophia, 2005

SFÂNTUL PAISIE AGHIORITUL

DRAGOSTEA LUI HRISTOS ÎL SCHIMBĂ PE APROAPELE NOSTRU

Unii spun: "Vreau să-L cunoască și alții pe Hristos, așa cum L-am cunoscut și eu" și fac pe dascălul cu alții. Dar trebuie ca viața lor să fie conformă cu ceea ce învață. Dacă prin viața lor învață despre un alt

Hristos și nu corespunde cu ceea ce spun, atunci nu pot spune că L-au cunoscut pe Hristos. Și dacă cineva nu va avea trăire, va fi în afară de realitate și, mai devreme sau mai târziu, îl va trăda starea sa lăuntrică.

Când ne apropiem de cineva cu durere și dragoste adevărată, atunci această dragoste adevărată a lui Hristos îl schimbă pe aproapele nostru. Omul care are sfințenie, oriunde s-ar afla, creează în jurul său un fel de câmp electromagnetic duhovnicesc și îi influențează pe toți cei care se află în jurul lui. Desigur, trebuie să luăm aminte să nu ne risipim dragostea și să nu ne dăm ușor inima noastră, pentru că de multe ori unii ne-o exploatează și ne-o fac "tocătură", sau alteori nu ne pot înțelege și ne interpretează greșit.

Sursa: **Cuviosul Paisie Aghioritul**, *Cuvinte duhovnicești. Viața de familie*, Editura Evangelismos, București, 2003

PROGRAMUL LITURGIC

Sâmbătă <i>20 noiembrie</i>	08:00	Ceasurile, Sfânta Liturghie și Parastas → Sfântul Cuvios Grigorie Decapolitul
	18:00	Vecernia și Litia
Duminică <i>21 noiembrie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminica a 26-a după Rusalii (Pilda bogatului căruia i-a rodit țarina) → Intrarea în biserică a Maicii Domnului

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe **sfantul-ilie.ro**.

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București